

Myši

Sestry Steinovy

V lednu je ráno nejtišší
i můj dech snad ruší svět
a strakapoud ho uslyší
a zaklepe co nevidět
na okno mlhou mléčné

V kuchyni vůně od myší
zpožděnej netopýří let
těžko to někdo rozliší
jestli dnes bydlím tady já
nebo sluníčko sedmitečné

Tak spinkej hajej spinkej
lednovej dni bílej
kolíbám tě
zaklínám tě
světlo zatím neposílej

Jenže já jsem slon v porcelánu
když pokouším se v spícím ránu
chodit jak kočka po mechu
den venku čeká bez dechu
po prvním hluku lační

A tak se zase vzdám a řeknu
tak se zase vzdám a řeknu
no tak už si začni
No jó tak už si začni!